

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 126/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní na Okresnom súde Bratislava I vedenom pod sp. zn. 15 C 267/2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. marca 2006 doručená sťažnosť J. B., bytom D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta zbytočné prietahy v konaní a porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 267/2004. Ako predmet konania sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol náhradu škody od Sociálnej poisťovne za poškodenie zdravia.

Spolu s doručenou sťažnosťou sťažovateľ doručil ústavnému súdu žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní pred ústavným súdom a o ustanovenie právneho zástupcu. Svoju sociálnu situáciu dokumentoval potvrdením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch a potvrdením Sociálnej poisťovne, podľa ktorého je poberateľom starobného dôchodku v sume 8 702 Sk mesačne.

Na základe spisu, ktorý si ústavný súd zapožičal z okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že namietané konanie v predmetnej veci trvá necelé dva roky. Sťažovateľ doručil okresnému súdu 3. augusta 2004 návrh na začatie konania a na základe výziev okresného súdu opakovane podaniami zo 4. novembra 2004 a z 23. augusta 2005 odstraňoval nedostatky návrhu na začatie konania. Okrem toho okresný súd dva razy rozhodoval o ustanovení právneho zástupcu sťažovateľovi na základe jeho žiadosti, pretože sťažovateľ s ustanoveným právnym zástupcom nesúhlasil; sťažovateľ požiadal aj o oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05). V súlade s uvedenou judikatúrou ústavný súd vyhodnotil napadnuté konanie vo vzťahu k namietaným zbytočným prieťahom.

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, odmietne sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01).

Podľa názoru ústavného súdu označené konanie, ktoré netrvá ani dva roky, pričom nedostatky podania boli len postupne odstraňované až do augusta 2005, a vzhľadom na procesné úkony okresného súdu v súvislosti s uplatnením procesných oprávnení

sťažovateľa, sa nevyznačuje priet'ahmi, navyše takými, ktoré by ústavný súd mohol kvalifikovať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ako zbytočné.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2006